

Judas

*Oh, tüzzel tölt fészek, Talán reád nézek, Úgy tetszik, ugyan látlak,
Semmit nem távozol, Körüllem szikrázol, Vagy kebelemben tartlak.
Rettenetes rút füst Között fővő réz üst Szívem ablakán látlak.*

*De én mit kesergek, Tovább mit rettegek Nagy nyomorúságimra?
Felkötöm magamat, Bűnnel tölt tagomat Amaz titkos ágasra,
Csak egy verset írok, Világon kit hagyok Örök gyalázatomra:*

*Én Judás Skariot Nem szerettem a jót, Uramat elárultam;
Én őt ilyen jónak (!)¹ Hitetlen Sídóknak Harminc pénzen eladtam.
Ím, magamat azért, Minthogy bűnöm² rám ért, Ide felakasztottam.*

Ancilla

*Ládd-é emez embert Az ajtófél mellett? Ez is Jézussal vala;
Szava elárulja, Hogy ő tanítványa – Hallga rá, amit szóla.
Ezt is meg kell fogni, Meg is kell kínozni, Felelek rá, megmondja.*

Sanctus Petrus ad ancillam

*Te szolgáló leány,, Mert őtet nem ismertem.
Engemet mért faggatsz, Én belém mit akadsz, Mert én biz nem vétettem,
Isten úgy segítjen, Tudtomra ő nincsen, Sem láttam, sem ismertem.*

Pilatus ad famulos

*Tedd le a vesszőket, Hozz nagy vasszegeket, Légy itt a keresztfával;
Mindenek nagy híven Itt álljanak készen Feszítő szerszámokkal!
A kakas immár szól, Igen kukorékol, Majd fel tetszik a hajnal.*

Luctus Petri

*Mellem nagy hangosan Útéstől dobbanjon Erre a kakasszóra!
Nagy bűnben merültem, Vétkeimtől féltem, Jutottam mái napra;
Oh, búmmal töltözött, Bűnömmel öltözött Keserűséges óra!*

*Mely keserves szívvel, Síró könyves szemmel Én Uram rám tekintve,
Hogy bűnössé löttem, Rút vétekben estem, Szemeivel meginte,
Kivel jajkiáltást, Lelkemben óhajtást Keserűséggel hinte.*

*Ez-é a bátor szű, Kit tőlem hallott ő Magam ígéletiben?
Ez-é az emberség, A megígért hűség Uramnak szükségében?
Jaj, ki bűnné löttem, Bezzeg mélyen léptem A véteknek töriben.*

1. A jónak a másoló rontása lehet, nem javítottuk, mert önkényesnek tűnt volna. 2. A kéziratban: *bűnő* van.

Pilatus ad famulos

*Ezt a nagy keresztfát, Kit magának talált, Vállaira tegyéték,
A kínok³ helyére, A Koppasztó-hegyre Véle kivitessétek!
Immár, hogy király⁴ löit, E két tolvaj között Őtet felfeszítsétek.*

*Vond rá a keresztre; Lábára, kezére Ím, ez szegeket verjed;
Ne gondolj sebével, Kifolyó vérével, A keresztfát keverjed,⁵
Erősíts karodat, Köszörüld lándzsádat, A mellén általverjed!*

*Először ez mérget, Spongyia ecetet Italára adjátok,
De öltözetivel – Ne vagdalgjátok el – Sors szerint osztoztatok!
Én is a keresztre, Ő nevezetire, Ím, ilyen szókat trok:*

*Názáreti Jézus, Isten fia⁶ Krisztus, A sidóknak királya,
Ki őtet keresi, E szókról megleli, A keresztfán találja,
Mely sebbel, vérével, Királyi tisztivel Kínszenvedését állja.*

Salvator ad Deum patrem

*Én Uram, Istenem, Mért hagyál el engem Ez nagy kínszenvedésben?
Mért nem múlik tőlem Ez pohár előlem Ily esedezésemben?⁷
Szent atyám, úgy tetszett, Szent akaratod végben.*

Praedo a sinistris

*Ha Isten fia vagy, Minket is el ne hagyj, Te magad is szállj alá!
Mit adod magadot, Királyi tagodot E nagy gyöttelelem alá?
Szállj le te magad is, Magaddal minket is E kínból szállíts alá!*

Praedo a dextris ad socium

*Gonosz mérges szódat, Káromló rút szádat, Nem tudod-é befogni?
Mert ő ez nehéz ként, Kit miránk bűnünk hint, Ártatlanul viseli,
Régi ocsmány vétünk Hozta ezt minékünk, Ő büntelen szenved.*

*Öldöklő lándzsákkal Mind éjjel, mind nappal Setét erdőket lestünk.
Mint az éh oroszán Hegyen, völgyön, pusztán Mi is prédát kerestünk,
Sok ártatlan véreért Öntsük a bűnös vért, Mert immár kézben estünk!*

*Vajha e világra Élet jobbításra Egyszer visszatérhetnék,
Sok bűnt, kiben élttem, Kikben torkig ültem Vállamról lerázhatnék!
Hitben, reménségben, Keresztény életben Én is jámborul élnék.*

Ne felejts el, Uram, Emlékezzél rólam A te szent országodban!

Kristus

*Hozám hittel ha lész, Ezennel velem lész A szép paradicsomban.
Halld könyörgésemet, Szent atyám, lelkemet Vedd kegyelmes markodban!*

3. A kéziratban: Akinek van. 4. Királlyá – a szótagszám miatt jav. 5. mocskoljad. 6. A kéziratban: fi olvasható; a szótagszám miatt jav. 7. esedezésben – a szótagszám miatt jav.

Beatae Mariae luctus

*Jaj, édes szülöttem, Én egyetlen egyem, Hogy immár halva látlak!
Sűrűn sebesültél, Keresztfán meghültél,⁸ Mi végre tartottalak?
Én szívem megfakad,⁹ Hogy tested megakadt, Oh, vérben fagyott alak!*

*Nem beszélhetsz velem, elköltél előlem, Meghervadott szép orcád,
Tanítványid tőled Elmentek mellőled, Jaj, nem mehetnek hozzád
Nem taníthadd őket, Elhagyál benniüket, Nem szól örvendetes szád.*

*Oh, meghült csendes kép,¹⁰ Szép szók, mind édes lép, Ajakidon jötenek,
A megnyomorultak S veszélyben boruliak Tehozzád siettenek,
De a kevély népek Halálodra néztek, Sebbel, vérrel fizettek.*

*Nikodéme, jövel, Józsefet is hidd el, Szent testét vegyétek le,
A vért sebeiről, Szegek helyeiről Mosogassuk szépen le,
Takargassuk gyolcsban, S kőkoporsójában Csendesen tegyétek be.*

Apostolorum luctus

Sanctus Petrus

*Mely nyomorultakká Maradtunk árvákká, Jaj, Istenem, már meggyünk!¹¹
Tündöklő oszlopunk Elesett istápunk, Ez után hová légyünk?
Csak magunkra jutván És búban borulván, Vigasztalást hol végyünk?*

Sanctus Andreas

*Aki bánatinkban, Nyomorúságinkban Szép szókkal biztat vala,
Minden szorulásban, Világi szállásban Vol reménségünk nála.
Jaj, immár mellőlünk El kele előlünk, Sok kinokkal meghala.*

Jacobus, Zaebedei filius

*Az erőtleneket, Földre csüggedteket Felegyenesítette,
A beteg kórokat, Víz kórságosokat Kezeivel illette,
A vakokat látni, Sántákat is jární Lábokra eresztette.*

Sanctus Joannes

*Ha mely gutaütött Szívben viselt hütöt, Mindjárt meggyógyította,
Ha látott oly atyát, Kinek a magzatját A sátán szorongatta,
Oh, mely kegyelmesen, Ingyen s nagy kegyesen Azt megszabadította.*

Sanctus Philippus

*Megtölt fülűeknek, Régi betegeknek Megnyitotta fülöket,
A nehéz némákat, kik soha nem szóltak, Megoldozta nyelveket,
A rút bűnösöknek, Jelt látván hiteknek, Megengedte vétkeket.*

8. meghaltál, 9. meghasad, 10. alak, ábrázat, 11. már mit tegyünk

Sanctus Bartholomeus

*Temérdek hályogot, Ki a napvilágot Látniok nem engedte,
Vallást térszünk erről, Sokaknak szemekről Kegyesen eltörölte,
Oly régi vakoknak, Kik soha nem láttak, Lámpást adott kezekbe.*

Sanctus Matheus

*Sok népek a pusztán Mellette maradván, Eledelt bőven adott,
Ötezer embernek Kósztot ennyi népnek Öt kis kenyérből adott,
Mindennek volt jóval, Soha nehéz szóval Senkit el nem bocsátott.*

Sanctus Thomas

*Ha tengeren jártunk, Féjelmesek voltunk, A szélnek is parancsolt,
Kedve ellen a szél, Soha a tengerről Reánk vizet nem hozott;
Az ínség idején Szépen mellé vévén, Szárnyai alá kapcsolt.*

Jacobus, Alpei Filius

*Sok ocsmány ördögöt, Mennyből lehányt dögöt Emberekből kiűzött,
Búval epedteket, Megsebhedt szíveket Kegyelemmel befűzött,
Sokaknál irgalma, Mint az aranyalma, Kedvesen gyümölcsözött.*

Simon Zelotes

*Ó a megholtaknak, Hideg halottaknak Lelkeket hazahozta,
Ó az holt testeket, Megszólítván őket, Bizony, feltámasztotta,
Siralmas atyjoknak, Keserves anyjoknak Elevenen megadta.*

Judas Jacobi

*A jótól meg nem szűnt; Emberekben a bünt Szentségesen feddette,
A bűnben élőket S a kemény szíveket Pokollal fenyegette,
De a megtérőknek, Töredelmeseknek Mennysországot ígérte.*

Sanctae mulieres Christi corpus inungere volentes

Salome

*Jere, Jakab anyja, Te is Magdaléna, A koporsóhoz mennyünk;
Mi édes Urunknak, Megholt tagainak Drága kenetet vigyünk,
Hozzá hólta után, Ilyen bura jutván, Háládó szívvel légyünk.*

Magdaléna

*Ámbátor menjünk el, De ki fordítja el A koporsó nagy követ?
Akit rá emeltek, Meg is pecsételtek, Tudod jól nehézségét.
Osztán ki bontja fel, Avagy ki rontja fel A Pilátus pecsétét?*